

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 2377 /09
בפני כבוד השופטת ברוש

- העותרים:**
1. יפה מכנס
 2. יהושע ברמן
 3. מרכז קהילתי ע"ש יעקב ברמן לתורה ולתפילה
כולם ע"י ב"כ עוה"ד אריה אדלמן
רחוב בילו 17, רחובות 76420
טל': 08-9491510; פקס: 08-9455584

- נ ג ד -

- המשיבים:**
1. מדינת ישראל – שר התחבורה
 2. מדינת ישראל - משרד התחבורה
 3. מדינת ישראל – המפקח על התעבורה מחוז תל אביב והדרום
ע"י ב"כ מפרקליטות תל אביב (אזרחי)
רחוב הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
טל': 03-6970222 פקס': 03-6918541
 4. אגד אגודה שיתופית לתחבורה בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד רם כספי ו/או ארנה קידר ו/או רונן משה ו/או אח'
רחוב יעבץ 33, תל אביב 65258
טל': 03-7961000; פקס': 03-7961001

סיכומים מטעם המשיבים 1-3

המשיבים מס' 1-3 (להלן: "הרשות המנהלית") מתכבדים להגיש סיכומים מטעמם כדלקמן.
הרשות המנהלית **מצטרפת לכל האמור** בסיכומים בכתב שהוגשו מטעם המשיבה מס' 4 (להלן: "אגד") ומבקשים להוסיף ולהדגיש.

1. בפתח הדברים מבקשת הרשות המנהלית להדגיש כי העתירה שבכותרת לוקה בשיהוי ניכר (כפי שפורט בהרחבה בתגובה שהוגשה מטעם אגד אליה הצטרפה הרשות המנהלית) – ורק בשל כך דינה להידחות על הסף. דינה של העתירה להידחות אף לגופו של עניין כפי שיפורט בקצרה להלן.
2. תחבורה ציבורית הינה מנגנון של הסעת המונים, וככזה מעצם טיבעו, משתדל לתת מענה אופטימאלי לאוכלוסיה העושה שימוש בשרותיו בהתחשב במגוון של דרישות, צרכים ואילוצים.

3. נוכח האמור לעיל, ומטבע הדברים, קווי השירות ותנאי הרישיון, אינם דבר סטטי וקבוע אלא משתנים מעת לעת, וזאת בכדי לענות על צורכי הציבור המשתנים, הנובעים בין היתר, מהקמת שכונות חדשות, שינויי דרכים, שינויי ביקושים וכו'.
4. שינויים בתנאי קו יכולים לבוא בעקבות פניות, בקשות דרישות ואף תלונות מטעם הציבור הרחב אל משרד התחבורה, או ביוזמת בעל הרישיון. לשם כך נבדקים קווי השירות אל מול צרכי האוכלוסייה, נערכות ספירות נוסעים באוטובוסים, נבדקים משכי הנסיעה, ועוד כהנה פרמטרים שונים אשר יש בהם כדי להשפיע על קווי השירות השונים.
5. במקרה שלפנינו (כפי שפורט בהרחבה בתגובת אגד), בעקבות תלונות ופניות רבות שהגיעו לאגד בשנת 2004 נוכח העיכוב שנגרם בשל הנסיעה של קוים 318 ו-317 דרך כביש השירות, בדקה אגד את העניין ואף ביצעה ספירת נוסעים. בבדיקות אלה הסתבר כי מרבית הנוסעים העושים שימוש בקווי השירות הללו הם נוסעים מרחובות לבני ברק והם לא עושים שימוש בתחנה אשר בבר אילן. לאור תוצאות הבדיקה ובתיאום עם הרשות המנהלית קיימו נציגי אגד פגישות עם נציגי המשתמשים הנוסעים מרחובות לבני ברק ועם נציגי המשתמשים בתחנה בבר אילן – הנהלת סגל אוניברסיטת בר אילן, על מנת להגיע למתווה שיהיה מקובל ונוח למרבית המשתמשים בקו.
6. הסיכום שהושג היה כי יופעל קו שירות חדש, שמספרו 319, אשר מסלולו זהה למסלול קו 318 "הישן" למעט העצירה בתחנת בר אילן. ללוח הזמנים של קו 319 נוספו נסיעות נוספות יחסית ללוח הזמנים של קו 318 "הישן".
7. קו 317 וקו 318 "הישן" אוחדו והפכו לקו 318 "החדש", אשר פעל במתכונת של מאסף ואולם נקבע לו מסלול מהיר דרך ראשון לציון. יודגש כי מסלול זה של הקו הוכח כמהיר יותר ממסלול הנסיעה דרך כביש 4, היות וקיים נתיב תחבורה ציבורית בלעדי ממרכז ראשון לציון עד צומת בית דגן. לקו זה נקבעה תחנת איסוף והורדה בצומת בר אילן ומסלולו עבר דרך כביש השירות הסמוך לאוניברסיטה.
8. סוכם, לאחר מו"מ עם נציגי המשתמשים מהאוניברסיטה כי בקו זה (קו 318) יופעלו 7 נסיעות מרחובות לבני ברק ו-4 נסיעות מבני ברק לרחובות וזמני ביצוע הנסיעות הותאמו לשעות תחילת וסיום הלימודים באוניברסיטה.
9. בהסתמך על ההסכמות בין הצדדים הוגשה על ידי אגד בקשה לרשות המנהלית לשינוי תנאי רישיונות בקשה זו נבחנה על ידי הרשות המנהלית, הרשות המנהלית הפעילה את שיקול דעתה המקצועי ובחנה את המצב הקיים לעומת המצב המוצע, רק לאחר שקילת כל הנתונים כולם, נתנה אישור לשינוי רישיונות הקווים (צורף כנספח ב' לתגובת אגד).
10. הנה כי כן, נוכח המפורט בקצרה לעיל (הדברים הובאו בהרחבה בתגובת אגד אליה הצטרפה הרשות המנהלית) - שיקולי הרשות המנהלית בכל הקשור לקווי השירות נשוא

עתירה זו, היו ראויים, במתחם הסבירות, ולא נפל בהם כל פגם ולכן אף לא עלה בידי העותרים להצביע על פגם שכזה.

11. בהפעלת שיקול דעתה, כל שעמד לנגד הרשות המנהלית היה טובת הציבור וייעול שרותי התחבורה הציבורית המסופקים לציבור הנוסעים. העותרים לא הוכיחו כי שיקולי הרשות הציבורית נגועים בחוסר סבירות קיצוני – ההפך הוא הנכון, הרשות המנהלית שקלה ובחנה והביאה לייעול שירותי התחבורה הציבורית הן בזמן והן במשאבים, והחלטתה סבירה וראויה.

12. לבסוף יצויין, שהלכה פסוקה היא, כי בית-המשפט אינו בא בנעליה של הרשות, אלא בודק אם נפל פגם מינהלי בשיקול הדעת ו/או בסבירות החלטת הרשות. על בית-המשפט לבחון שאלות של משפט וביקורת משפטית על שיקול הדעת. ביהמ"ש לא יתערב בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת, כאשר זו פועלת על ידי שיקולים ענייניים וסבירים. ר' לעניין זה בר"מ 3186/03 מדינת ישראל נ' עין-דור, פ"ד נח(4), 754.

13. אשר על כן, לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית העתירה על הסף ו/או לגופה של עניין תוך חיוב העותרים בהוצאות בצירוף מע"מ כדין.

ליפז סרוסי

ליפז סרוסי, עו"ד

עוזרת לפרקליטת מחוז ת"א אזרחי

ב"כ המשיבה